

16.

Pavel Dostál*ministr kultury České republiky*V Praze dne 17. března 2004
Č.j.: 4544/2004**Rozhodnutí**

Podle ustanovení § 59 odst. 1 a § 60 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, jsem na základě rozkladu společnosti Lordship Estates, s. r. o., Vinohradská 66, Praha 3, zastoupené JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem se sídlem Revoluční 24, Praha 1, jako zmocněnce účastníků řízení 1) Pozemkový fond ČR, Ve Smečkách 33, Praha 1, 2) Ing. Long Le Xuan, Landova 1002/25, Praha 6, 3) Kranimex, s. r. o., Milady Horákové 104, Praha 6, 4) Richard Poborák, Schnirchova 199/11, Praha 7 a 5) Jiří Poborák, Fragnerova 1395, Praha 6, přezkoumal rozhodnutí Ministerstva kultury (dále též „prvoinstanční orgán“) ze dne 22. 1. 2004 č. j. 10844/2003 (dále též „rozhodnutí prvoinstančního orgánu“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče (dále též „MHMP-OPP“), č. j. MHMP/144840/02/Síb ze dne 15. 1. 2003 (dále též „rozhodnutí MHMP-OPP“), ve věci novostavby administrativního domu Letenské sady na pozemcích parc. č. 674, 675, 676, 677, 678 a 679, k. ú. Bubeneč, Milady Horákové, Praha 6. Podle ustanovení § 59 odst. 2 a § 60 správního řádu jsem na základě návrhu zvláštní (rozkladové) komise, ustavené podle § 61 odst. 2 správního řádu, v této věci rozhodl

následovně:

Rozklad podaný jménem účastníka řízení ad 1) se podle § 60 správního řádu **z a m í t á**

a

rozklad podaný jménem účastníků řízení ad 2) až 5) se podle § 59 odst. 2 správního řádu **z a m í t á**a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.**Odůvodnění**

Rozkladem ze dne 10. 2. 2004, podaným v zákonné lhůtě, se JUDr. Martin Kopecký, CSc., domáhá zrušení rozhodnutí prvoinstančního orgánu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí

Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, č. j. MHMP/144840/02/Sib ze dne 15. 1. 2003, ve věci novostavby administrativního domu Letenské sady na pozemcích parc. č. 674, 675, 676, 677, 678 a 679, k. ú. Bubeneč, Milady Horákové, Praha 6.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

MHMP-OPP zahájil správní řízení k žádosti účastníků řízení, vlastníků předmětných nemovitostí, zastoupených společností Lordship Estates, s. r. o., Vinohradská 1013/66, Praha 3, na základě plných mocí ze dne 18. 1. 2002 (resp. 21. 1. 2002, 23. 1. 2002 a 24. 1. 2002). Obsahem žádosti, jak prvoinstanční orgán dovodil z odborného vyjádření Státního památkového ústavu hlavního města Prahy (dále též „SPÚ HMP“) č. j. 2154/02/M/Er ze dne 11. 3. 2002, jako podkladu pro vydání správního rozhodnutí (žádost nebyla součástí předloženého spisového materiálu MHMP-OPP a nebyla na dožádání prvoinstančního orgánu předložena ani dodatečně), je návrh na odstranění tří stávajících obytných domů č. p. 260, 172 a 185 v ulici Milady Horákové a na stavbu nového administrativního objektu se třemi podzemními a sedmi nadzemními podlažními na uvolněných pozemcích, podle dokumentace pro územní řízení (Doc. Ing. arch. J. Trávníček - Studio A.J.T. Praha, 01/2002) – novostavba administrativního domu Letenské sady – změna č. 1). Tento návrh hodnotí SPÚ HMP z hlediska památkové péče jako nepřipustný s tím, že je třeba přepracovat ho, revidovat rozsah navržených demolic a opětovně ho předložit MHMP-OPP k vydání závazného stanoviska. Při výběru možných variant nového řešení doporučil SPÚ HMP vycházet z varianty „A“, uvedené v doloženém podkladu „Charakteristika lokality a jednotlivých domů v Praze 6 – Bubeneč při ulici Milady Horákové“, vypracovaném historikem architektury Zdeňkem Lukešem.

S odborným vyjádřením byl zástupce účastníků řízení seznámen a podáním ze dne 21. 3. 2002 vůči němu vznesl připomínky. Dalším podáním ze dne 17. 4. 2002 požádal MHMP-OPP o vyžádání nového odborného vyjádření SPÚ HMP, zohledňující nové skutečnosti (odborné stanovisko městského hygienika, hluková studie, dřívější vyjádření Pražského památkového ústavu, vyjádření generálního projektanta a autora stavby). Dne 13. 5. 2002 pak zástupce účastníků řízení podal ve smyslu ustanovení § 30 správního řádu žádost o zpětvzetí části návrhu ve věci novostavby administrativního domu, týkající se architektonicko-urbanistického řešení, a zúžení správního řízení pouze na žádost o vydání závazného stanoviska ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, k provedení demolice stávajících objektů, uvedených v návrhu. K této žádosti vydal MHMP-OPP dne 27. 5. 2002 stanovisko č. j. MHMP/11006/02/Sib, že provedení demolic objektů č.p. 179 a č.p. 260, k.ú. Bubeneč, ul. Milady Horákové 102 a 100, Praha 6, je z hlediska památkové péče přípustné. Doklad o tom, že bylo řízení na návrh účastníka řízení zastaveno, není ve spisovém materiálu založen.

Dne 26. 11. 2002 návazně na toto stanovisko podal zástupce účastníků řízení návrh (ze dne 23. 11. 2002) na zahájení správního řízení a vydání závazného stanoviska podle § 14 zákona o státní památkové péči k projektové dokumentaci – změna č. 2 - varianta B. Po písemném odborném vyjádření SPÚ HMP č. j. 17928/02/M/Er ze dne 31. 12. 2002, považujícím předložený návrh z hlediska památkové péče za realizovatelný za stanovených podmínek, vydal MHMP-OPP rozhodnutí č. j. MHMP/144840/02/Sib ze dne 15. 1. 2003, podle kterého je příprava prací podle dokumentace pro územní řízení změna č. 2 - varianta B z 09/2002 (Studio A.J.T. Praha, s.r.o. – Ing. arch. Doc. J. Trávníček, Na Dračkách 852/15, Praha 6, č. zak. AJT LORD/01/03-02) přípustná s podmínkou, že fasáda bude členěna horizontálně i vertikálně. Toto rozhodnutí MHMP-OPP nabylo právní moci dne 5. 2. 2003.

Prvoinstanční orgán obdržel dne 27. 6. 2003 prostřednictvím MHMP-OPP podnět Klubu Za starou Prahu, se sídlem Mostecká 1, Praha 1, k přezkoumání rozhodnutí MHMP-OPP. Ve stejné věci obdržel prvoinstanční orgán dne 14. 7. 2003 podnět Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště (dále též „NPÚ, ú. p.“).

Oba podněty jsou v zásadě shodné a napadají rozhodnutí MHMP-OPP jako nezákonné z důvodu zásadního rozporu s obecně závazným právním předpisem, vyhláškou hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb. HMP, o prohlášení části území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany.

Klub Za starou Prahu ve svém podání mj. uvádí, že navrhovanou stavbou nejsou chráněny kulturně historické a urbanistické hodnoty vybrané části hlavního města, je porušen účel a předmět ochrany v památkové zóně, když navrhovanou stavbou má být zcela překryt historický půdorys zástavby, má se zásadně změnit urbanistická struktura zástavby i charakter objektů a pozemků, podstatně se má změnit i v památkové zóně zvláště sledované panorama s hlavními dominantami. Navrhovaný objekt popírá charakter uvedené lokality a zásadním způsobem jej mění, činí tak s odkazem na obytný blok Molochova a na zástavbu nad stanicí metra Hradčanská, zdůvodnění bere z jiných, vzdálených lokalit s jiným charakterem zástavby a bez přímého kontaktu s předmětnou lokalitou. Dále předkladatel podnětu zdůrazňuje, že v obdobných případech by měl orgán státní památkové péče rozhodovat stejně. V konkrétní věci MHMP-OPP vydal rozhodnutí č. j. OPP 21663/00/Stj ze dne 23. 8. 2000, v němž v rámci přípravy městského okruhu, úseku Myslbekova – Pelc Tyrolka, striktně uložil respektovat a zachovat stávající zástavbu při ulici Milady Horákové v úseku mezi ulicemi Pelléovou a U Vorlíků. Nyní naopak souhlasí s demolicemi a nahrazením dosavadních staveb zcela odlišnou novostavbou, což předkladatel podnětu považuje za závažné selhání památkové péče.

NPÚ, ú. p., navíc poukazuje na to, že v předmětné záležitosti byla vydána SPÚ HMP celkem tři odborná vyjádření, a to jednak pod č. j. 2154/02/M/Er ze dne 11. 3. 2002, ve kterém předložený návrh ve věci novostavby administrativního domu Letenské sady – změna č. 1 – dokumentace pro územní řízení, včetně návrhu na odstranění tří stávajících obytných domů č. p. 260, 172 a 185 v „bloku“, vymezeném ulicemi Milady Horákové a ulicemi U Vorlíků, hodnotí z hlediska památkové péče jako nepřijatelný. S tímto odborným vyjádřením se MHMP-OPP vypořádal tak, že dne 27. 5. 2002 vydal stanovisko č. j. MHMP/11006/02/Sib, ve kterém stanovil, že provedení demolice objektů č. p. 179 a č. p. 260, k. ú. Bubeneč, je z hlediska památkové péče přípustné. Dne 7. 10. 2002 vypracoval SPÚ HMP na základě žádosti Lordship Estates, s. r. o., další odborné vyjádření č. j. 13275/02/M/Er, ve kterém dokumentaci pro územní řízení na novostavbu domu Letenské sady – změna č. 2 – varianta A a B hodnotí z hlediska památkové péče jako realizovatelnou za podmínek. Konečně dne 31. 12. 2002 pod č. j. 17928/02/M/Er vypracoval SPÚ HMP odborné vyjádření jako podklad pro vydání rozhodnutí v předmětné záležitosti, ve kterém hodnotí předložený návrh jako realizovatelný za podmínek. NPÚ, ú. p., ve svém podání namítá, že se MHMP-OPP v závazném stanovisku dostatečně nevypořádal se všemi důkazními prostředky a v odůvodnění rozhodnutí není jednoznačně a kvalifikovaně uvedeno, na základě jakých úvah správní orgán rozhodl. V dalším pak NPÚ, ú. p., na podporu tvrzení o porušení vyhlášky hlavního města Prahy č. 10/1993 Sb. HMP, předkládá své odborné stanovisko.

K posouzení odůvodněnosti došlých podnětů si prvoinstanční orgán vyžádal od MHMP-OPP spisový materiál a po prošetření věci dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro zahájení mimořádného řízení ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění.

Zahájení mimoodvolacího řízení bylo zástupci účastníků řízení oznámeno a při jednání dne 22. 10. 2003 mu bylo umožněno seznámit se s obsahem podnětů, resp. s celým spisovým materiálem, včetně záznamu z jednání Vědecké rady Ministerstva kultury pro státní památkovou péči, která ve věci jednala dne 1. 10. 2003. Poté zaslal zástupce účastníků řízení prvoinstančnímu orgánu vyjádření ze dne 5. 11. 2003, a následně doplnění ze dne 24. 11. 2003, ze dne 2. 12. 2003, ze dne 19. 12. 2003, ze dne 22. 12. 2003 a ze dne 15. 1. 2004. Další vyjádření zaslal prvoinstančnímu orgánu dne 3. 12. 2003 z pověření klienta, společnosti Lordship Estates, s. r. o., JUDr. Martin Kopecký, CSc., advokát, jehož pověření ovšem nebylo k podání přiloženo. Ve vyjádření a jeho doplněních bylo mj. namítáno, a to ještě před vydáním rozhodnutí prvoinstančního orgánu, že neexistuje náležité právní zhodnocení opodstatněnosti podnětů, byly zpochybněny závěry Vědecké rady Ministerstva kultury pro státní památkovou péči a její nestrannost s ohledem na skutečnost, že někteří z jejích členů jsou zároveň členy Klubu Za starou Prahu, byl připomínán princip ochrany práv nabytých v dobré víře a to, že přezkumný orgán má zkoumat pravomocné rozhodnutí nižšího správního orgánu pouze z hlediska, zda bylo vydáno v souladu se zákonem nebo jiným obecně závazným předpisem a nepřisluší mu, aby se znovu zabýval věcnou stránkou a hodnocením dříve vydaných rozhodnutí a odborných vyjádření kompetentního správního orgánu.

Prvoinstanční orgán konstatoval, že rozhodnutí MHMP-OPP, které z hlediska památkové péče připouští na území památkové zóny Dejvice-Bubeneč-horní Holešovice, na hranici Pražské památkové rezervace, v historickém prostředí Pražského hradu a v těsné blízkosti významných objektů, z nichž některé jsou kulturními památkami, výstavbu sedmipodlažního administrativního objektu na místě dosavadních drobných staveb, **není v souladu s vyhláškou** hlavního města Prahy č. **10/1993 Sb.** HMP. Je podle názoru prvoinstančního orgánu **v přímém rozporu** nejen s posláním této památkové zóny, kterým je ochrana kulturně historických a urbanisticko architektonických hodnot, ale **především s předmětem ochrany**, kterým je podle čl. 3 písm. a) a d) citované vyhlášky mimo jiné historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba a panorama památkových zón s hlavními dominantami v blízkých a dálkových pohledech. Rozhodnutí MHMP-OPP není rovněž v souladu s ustanovením čl. 4 písm. d) citované vyhlášky, podle něhož při nové výstavbě musí být zohledněn charakter a měřítko zástavby a prostorové uspořádání památkových zón a rozsah nové výstavby musí být přiměřený památkovému významu jednotlivých částí památkových zón.

Tento názor zaujímá **NPÚ**, ú. p., a došla k němu i **Vědecká rada Ministerstva kultury** pro státní památkovou péči, jakožto poradní orgán, složený z odborníků v oboru památkové péče, jehož odborný názor sice není, jak zástupce účastníků řízení namítá, pro prvoinstanční orgán závazný, nicméně je na zhodnocení prvoinstančního orgánu, zda jej v přezkumném řízení využije jako jeden z podkladů pro rozhodnutí, pokud vše nasvědčuje tomu, že byl v prvoinstančním řízení porušen zákon nebo jiný obecně závazný předpis.

Mimo výše uvedený rozpor s citovanou vyhláškou prvoinstanční orgán rozhodnutí MHMP-OPP i postupu MHMP-OPP v řízení, předcházejícím jeho vydání, vytkl další vady. V odůvodnění rozhodnutí uvedl MHMP-OPP, že se ztotožnil s vyjádřením příslušné odborné organizace státní památkové péče, aniž by se ve smyslu ustanovení § 47 odst. 3 správního řádu s provedeným důkazem vypořádal. Podle tohoto ustanovení nestačí pouze uvést, jaké důkazy byly provedeny, ale správní orgán musí provést jejich hodnocení, s výjimkou, kdy se plně vyhovuje všem účastníkům řízení, což ovšem není tento případ, kdy MHMP-OPP nerozhodl bez podmínek. Nedostatečné odůvodnění nepřesvědčuje podle prvoinstančního orgánu o správnosti rozhodnutí a postupu správního orgánu v řízení, které předcházelo jeho vydání, a v konečném důsledku je fakticky nepřezkoumatelné. V této souvislosti se

prvoinstanční orgán **pozastavuje nad vypovídací hodnotou odborného vyjádření SPÚ HMP** č.j. 17928/02/M/Er ze dne 31. 12. 2003, které bylo podkladem pro vydání rozhodnutí MHMP-OPP a které sice považuje předložený návrh za realizovatelný, ale z jeho obsahu je zřejmé, že odborná organizace, i přes popsané námitky a připomínky, je ochotna předložený upravený návrh spíše tolerovat, než bezvýhradně akceptovat.

Další zásadní vadou přezkoumávaného rozhodnutí je dle prvoinstančního orgánu skutečnost, že MHMP-OPP zahájil řízení na základě žádosti zástupce účastníků řízení, aniž by věnoval náležitou pozornost obsahu předložených plných mocí, založených ve spisovém materiálu, které jednoznačně opravňují zmocněného zástupce k zastupování ve věci územního rozhodování pro projekt „Administrativní dům Letenské sady“ (dokonce s použitím příslušných formulářů MHMP-OPP). Rovněž plné moci, dodatečně předložené zástupcem účastníků řízení v rámci přezkumného řízení, směřují k územnímu řízení, nikoliv k řízení podle zákona o státní památkové péči.

Z hlediska § 65 odst. 2 správního řádu prvoinstanční orgán uvedl, že existence tohoto rozhodnutí MHMP-OPP pro nedodržování základních principů správního řízení i řízení na úseku státní památkové péče může způsobit závažné poruchy výkonu státní správy na úseku památkové péče v daném správním obvodu. Při kombinaci uvedených vad je otázkou, zda-li je možné přistoupit k otázce práv nabytých v dobré víře na základě napadeného pravomocného rozhodnutí jinak, než napadené pravomocné rozhodnutí zrušit jako nezákonné. Spornou je i samotná otázka, zda-li vůbec mohla společnost Lordship Estates, s. r. o., nějaká konkrétní práva v dobré víře na základě rozhodnutí MHMP-OPP nabýt, neboť rozhodnutí sice určitá práva přiznalo, ale tato práva v konečném důsledku nemohla být konzumována. Územní rozhodnutí, vydané Magistrátem hlavního města Prahy, odborem územního rozhodování pod č. j. MHMP/133182/02/OUR/SZ/W ze dne 13. 6. 2003, kterému předcházelo přezkoumávané pravomocné rozhodnutí MHMP-OPP č.j. MHMP/144840/02/Sib ze dne 15. 1. 2003, bylo odvolacím orgánem, Ministerstvem pro místní rozvoj, rozhodnutím č.j. 20553/2003-63/O-1864/03 ze dne 13. 10. 2003 zrušeno a věc vrácena prvoinstančnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí.

Rozhodnutí proto jako nezákonné, neboť bylo vydáno v rozporu s ustanoveními § 3 odst. 1 a § 46 správního řádu, která ukládají správnímu orgánu postupovat v souladu se zákony a jinými právními předpisy, a dále v rozporu s ustanovením § 47 odst. 3 správního řádu, prvoinstanční orgán podle § 65 odst. 2 správního řádu zrušil.

Proti rozhodnutí prvoinstančního orgánu podal JUDr. Martin Kopecký, CSc., jménem účastníků řízení 1) Pozemkového fondu ČR, 2) Ing. Long Le Xuan, 3) Kranimex, s. r. o., 4) Richarda Poboráka a 5) Jiřího Poboráka, rozklad ze dne 10. 2. 2004, ve kterém namítá zejména následující.

V případě, že správní orgán I. stupně vydal k podané žádosti souhlasné závazné stanovisko a nevybočil při tom z mezí správního uvážení, nemůže být jeho rozhodnutí o závazném stanovisku považované za nezákonné. Rozhodnutí prvoinstančního orgánu neuvádí a neprokazuje, v čem konkrétně protiprávnost rozhodnutí MHMP-OPP spočívá. Prvoinstanční orgán nevzal do úvahy, že nerozhoduje jako odvolací orgán, ale že naopak v mimoodvolacím řízení se přezkoumává pouze zákonnost vydaného pravomocného rozhodnutí. Zpochybňuje tvrzení prvoinstančního orgánu, že rozhodnutí MHMP-OPP je v rozporu s vyhláškou č. 10/1993 Sb. HMP, resp. považuje tvrzení prvoinstančního orgánu za zcela nekonkrétní. Zpochybňuje s odkazem na § 18 odst. 1 a přílohu II zákona č. 425/1990 Sb. zákonnost vyhlášky č. 10/1993 Sb. HMP, když v době jejího vydání bylo prohlášení území za kulturní památku v kompetenci Ministerstva kultury, nikoli hlavního města Prahy.

K plné moci uvádí, že o oprávnění společnosti Lordship Estates, s. r. o., k zastupování účastníků řízení, nevznikla pochybnost. Prvoinstanční orgán nevzal v úvahu ustanovení § 17 odst. 4 věty druhé správního řádu, že v nepochybných případech může správní orgán od průkazu plnou mocí upustit.

K projednání podaného rozkladu byla svolána zvláštní (rozkladová) komise, která věc komplexně posoudila a doporučila mně rozhodnout tak, jak uvedeno ve výroku.

Podle § 17 odst. 4 věty první správního řádu je zmocnění k zastupování třeba prokázat písemnou plnou mocí nebo plnou mocí prohlášenou do protokolu.

Podle § 59 odst. 2 správního řádu jsou-li pro to důvody, odvolací orgán rozhodnutí změni nebo zruší, jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí.

Podle § 60 správního řádu je odvolací orgán povinen přezkoumat i opožděné nebo nepřipustné odvolání z toho hlediska, zda neodůvodňuje obnovu řízení anebo změnu nebo zrušení rozhodnutí mimo odvolací řízení; jinak odvolání zamítne.

Dne 18. 1. 2002 (resp. 21. 1. 2002, 23. 1. 2002 a 24. 1. 2002) udělili postupně vlastníci nemovitostí na jednotném formuláři plné moci společnosti Lordship Estates, s. r. o., k jejich zastupování ve věci projednání územního rozhodnutí pro projekt „Administrativní dům Letenské sady“. Uvedené plné moci byly využity i pro návrh podaný dne 23. 11. 2002, na základě kterého bylo zahájeno řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí MHMP-OPP.

Další plné moci z 19. 12. 2002 (Kranimex, s. r. o.), 22. 1. 2003 (ing. Le Xuan Long), 29. 1. 2003 (Pozemkový fond ČR) a z 15. 8. 2002 (Poborák Richard, Poborák Jiří, Bejček Miloš, Bejčková Jana a Nykenday Jan) pro společnost Lordship Estates, s. r. o., k zastupování ve věci cit.: „zahájení územního řízení, včetně získání rozhodnutí o udělení výjimky ze stavební uzávěry a rozhodnutí o umístění stavby projektu Administrativní budova „Letenské sady“, včetně projednání dokumentace s orgány státní správy a ostatními účastníky řízení, vyhotovení návrhů na řízení dle stavebního zákona...“ atd. byly určeny pro přezkumné řízení vedené prvoinstančním orgánem (viz doplnění plných mocí ze dne 5. 12. 2003).

Dne 27. 1. 2004 byly výše uvedené plné moci, s výjimkou plné moci udělené Pozemkovým fondem ČR, rozšířeny o zmocnění k zastupování ve všech úkonech týkajících se zákona o státní památkové péči a ve všech záležitostech týkajících se přezkumného řízení na Ministerstvu kultury v předmětné záležitosti.

Dne 9. 2. 2004 pak byla společností Lordship Estates, s. r. o., udělena plná moc JUDr. Martinu Kopeckému, CSc., ve věci řízení o přezkumu proti rozhodnutí prvoinstančního orgánu.

Rozklad proti rozhodnutí prvoinstančního orgánu byl podán též jménem Pozemkového fondu ČR. Jeho plná moc ze dne 29. 1. 2003 pro společnost Lordship Estates, s. r. o., však nebyla rozšířena o zastupování v řízení podle zákona o státní památkové péči. Proto je nutno posuzovat rozklad podaný jménem Pozemkového fondu ČR za nepřipustný rozklad (§ 60 správního řádu), neboť JUDr. Martin Kopecký, CSc., resp. Lordship Estates, s. r. o., nebyl oprávněn za Pozemkový fond ČR v této věci jednat (podat rozklad).

Ve smyslu § 60 jsem proto rozklad přezkoumal z toho hlediska, zda (vůči Pozemkovému fondu ČR) neodůvodňuje obnovu řízení (§ 62 a násl.) nebo změnu nebo zrušení rozhodnutí mimo odvolací řízení (§ 65 a násl.). Shledal jsem, že rozhodnutí prvoinstančního orgánu nevykazuje vady takového rázu, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu pro nezákonnost podle § 65 a násl. správního řádu; věcná správnost nebyla

z hlediska tohoto účastníka řízení předmětem přezkumu. Rozhodnutí prvoinstančního orgánu je v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zejm. s § 3 odst. 1). Prvoinstanční orgán nepřekročil meze správního uvážení a s jeho výrokem i odůvodněním se lze ztotožnit. Je např. zcela zřejmé, že plná moc daná Pozemkovým fondem ČR společnosti Lordship Estates, s. r. o., byla výslovně omezena pouze na územní řízení a byly tu proto důvody pro zrušení rozhodnutí MHMP-OPP. Rovněž z hlediska obnovy řízení (opět jen vůči Pozemkovému fondu ČR) jsem neshledal splnění podmínek uvedených v § 62 odst. 1 písm. a) až e) a v § 62 odst. 2 správního řádu, tedy podmínek pro nařízení obnovy řízení podle § 63 správního řádu.

Co se týče ostatních účastníků řízení, resp. přezkumu rozhodnutí na základě rozkladu podle § 59 odst. 1 správního řádu, uvádím následující.

Plné moci ze dne 18. 1. 2002 (resp. 21. 1. 2002, 23. 1. 2002 a 24. 1. 2002) jsou neurčité a nesrozumitelné, a jde tak o neplatné právní úkony, neboť je v nich výslovně uvedeno, že se firma Lordship Estates, s. r. o., zplnomocňuje (pouze) k zastupování zmocnitele ve věci projednání „územního rozhodnutí pro projekt „Administrativní dům Letenské sady““, zároveň je však v nich ponecháno drobným písmem na formuláři MHMP-OPP to, že např. „zmocněnec je oprávněn podávat žádosti o vydání závazného stanoviska u odboru památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy“. Je navíc nutno poukázat na to, ač se Pozemkového fondu ČR přezkum rozhodnutí prvoinstančního orgánu podle § 59 odst. 1 správního řádu netýká (viz výše), že u jím dané plné moci je výslovně uvedeno, že uvedená plná moc se vydává pouze pro územní řízení. Obecně však i u ostatních plných mocí platí, že jedno ustanovení plné moci popírá jiná ustanovení. Tyto plné moci byly zřejmě plnými mocemi pro zastupování v jiném řízení a řízení vedené MHMP-OPP tím pádem nebylo řádně zahájeno, neboť nebylo zahájeno k žádosti oprávněného subjektu. Ustanovení § 17 odst. 4 věty druhé správního řádu nebylo lze pro neurčitost a nesrozumitelnost plných mocí aplikovat.

Územní řízení je upraveno v části první oddílu 7 (§ 32 až 42) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Řízení dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, je řízením samostatným a odlišným od územního řízení, a je v něm vydáváno orgánem státní památkové péče samostatné rozhodnutí.

Nutno poukázat na to, že MHMP-OP pochybil, když nevyzval zástupce účastníků, aby předložil řádné plné moci i pro řízení podle zákona o státní památkové péči (§ 19 odst. 3 správního řádu). Uvedenou vadu však již nebylo možno po právní moci rozhodnutí MHMP-OPP zhojit. Tato vada sama o sobě způsobuje nezákonnost rozhodnutí MHMP-OPP. Význam plné moci pro ochranu práv účastníků je totiž značný a pokud by správní orgán jednal s osobou, která nemá takové oprávnění, jedná se o těžkou vadu řízení. Proto možnost ustoupit od řádného průkazu plnou mocí lze chápat jako výjimečnou, kterou nelze využít, jsou-li tu i ty nejmenší pochyby o osobě zástupce či o rozsahu jeho zmocnění. Obdobný názor zastává rovněž uznávaná správněprávní literatura.

K námítce ohledně odstranění staveb uvádím, že stanovisko MHMP-OPP č. j. MHMP/11006/Síb ze dne 27. 5. 2002 k přípustnosti odstranění objektů č.p. 179 a 260, k. ú. Bubeneč, ul. Milady Horákové č. 100, 102 a 104, nebylo předmětem přezkumného řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí prvoinstančního orgánu. Rovněž rozklad směřuje výhradně proti rozhodnutí prvoinstančního orgánu.

K okruhu subjektů oprávněných podat podnět k přezkoumání pravomocného rozhodnutí sdělují, že tento není nikterak omezen (§ 65 odst. 1 správního řádu) a podnět může podat kdokoli, fyzická či právnická osoba, případně i správní úřad.

K námitce týkající se toho, že prvoinstanční orgán nevzal do úvahy, že nerozhoduje jako odvolací orgán, ale že naopak v mimoodvolacím řízení se přezkoumává pouze zákonnost vydaného pravomocného rozhodnutí, uvádím, že z rozhodnutí prvoinstančního orgánu vyplývá, že si byl této skutečnosti vědom (viz např. odkazy na ustanovení § 65 správního řádu v rozhodnutí prvoinstančního orgánu) a že přezkoumal rozhodnutí MHMP-OPP pouze z hlediska zákonnosti, nikoli věcné správnosti. To naznačuje, vedle zkoumání rozsahu plných mocí, zejména důkladné posouzení souladu rozhodnutí MHMP-OPP s právními předpisy, konkrétně s vyhláškou č. 10/1993 Sb. HMP. Výsledkem tohoto přezkumu bylo to, že rozhodnutí MHMP-OPP je podle názoru prvoinstančního orgánu v rozporu s touto vyhláškou (právním předpisem), a je proto nezákonné. Nezákonnost shledává prvoinstanční orgán v tom, že rozhodnutí MHMP-OPP je v rozporu s předmětem ochrany, kterým je podle čl. 3 písm. a) vyhlášky historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotná skladba a podle písm. d) panorama památkových zón s hlavními dominantami v blízkých a dálkových pohledech. Rozhodnutí MHMP-OPP není rovněž v souladu s ustanovením čl. 4 písm. d) citované vyhlášky, podle něhož při nové výstavbě musí být zohledněn charakter a měřítko zástavby a prostorové uspořádání památkových zón a rozsah nové výstavby musí být přiměřený památkovému významu jednotlivých částí památkových zón.

V tom je nutno prvoinstančnímu orgánu přisvědčit, mj. s ohledem na důkazní prostředky, kterými jsou stanovisko Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště a Vědecké rady Ministerstva kultury pro státní památkovou péči. Tyto důkazy prvoinstanční orgán provedl a řádně vyhodnotil, když přihlédl zejména k výše uvedenému rozporu rozhodnutí MHMP-OPP s vyhláškou. Navíc v rozkladu nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by mohly hodnověrně vyvrátit závěr prvoinstančního orgánu o tom, že rozhodnutí MHMP-OPP je v rozporu s vyhláškou.

MHMP-OPP tak překročil správní uvážení, limitované obecně závaznými právními předpisy, v tomto případě právě vyhláškou č. 10/1993 Sb. HMP.

Princip ochrany práv nabytých v dobré víře (§ 65 odst. 2 správního řádu) vyjadřuje požadavek stability správních rozhodnutí. Uvedený princip však v žádném případě neznamená, že prvoinstanční orgán byl povinen chránit taková práva, když shledal, že se jedná zcela zjevně o nezákonné rozhodnutí. Opačný výklad by vedl k absurdním závěrům a znemožnil by aplikaci § 65 odst. 2 věty první. Fakticky navíc s rozhodnutím MHMP-OPP nebyla bezprostředně spojena žádná práva, resp. tato práva nemohla být využita, když územní řízení nebylo doposud ukončeno. S těmito závěry prvoinstančního orgánu jsem se ztotožnil.

Soulad předmětného projektu se schváleným územním plánem nebyl předmětem řízení a z rozhodnutí prvoinstančního orgánu nevyplývá, že by prvoinstanční orgán shledal protiprávnost rozhodnutí MHMP-OPP v tom, že se kladně vyjádřilo k záměru postavit administrativní budovu v dané lokalitě, vymezené územním plánem pro SVO.

Závěrem k zákonnosti vyhlášky č. 10/1993 Sb. HMP uvádím, že na působnost hlavního města Prahy se zákon č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, upravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, nevztahoval, neboť pro hlavní město Prahu platila zvláštní úprava. Viz k tomu zákon č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, konkrétně § 14 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, který uváděl cit.: „Hlavní město Praha vykonává v přenesené působnosti státní správu v rozsahu, ve kterém ji podle

zvláštních zákonů ke dni účinnosti tohoto zákona vykonával Národní výbor hlavního města Prahy a odborná organizace jím zřízená". Vyhláška tak byla vydána hlavním městem Prahou v souladu se zákonem.

Účastníci řízení mohou případně podat nový návrh na zahájení řízení podle § 14 zákona o státní památkové péči.

Poučení :

Toto rozhodnutí je podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

JUDr. Martin Kopecký, CSc., advokát
Revoluční 24, Praha 1

Na vědomí:
Ministerstvo kultury, OPP
zde ✓

Odesílatel: Ministerstvo kultury
P.B. 74
Máhézké náměstí 1
118 11 Praha 1 - Malá Strana

DODEJKA

Č. j. : 4544/2004 RK/390/O4/Hub

Adresát:

Vážený pan
JUDr. Martin Kopecký, CSc.
advokát

Revoluční 24

110 00 Praha 1

JUDr. Martin Kopecký, CSc.

advokát

Revoluční 24,

a Zelenková

Potvrzuj převzetí této zásilky dne 16/11/04 podpis